

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษา เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส” ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีดำเนินการศึกษาไว้ 6 หัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. ระยะเวลาทำการวิจัย
6. แผนการดำเนินงาน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หัวข้อประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ประชากร

ประชากรเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนเป้าหมายของการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

หนึ่ง ประชาชนทั้งหมดที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ดังนี้

- ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 40,423 คน
 - ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก มีจำนวน 38,585 คน
- รวมประชากรประเภทที่หนึ่ง จำนวน 79,008 คน

สอง บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ

- บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ มีจำนวน 125 คน

- บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุโขทัย ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ มีจำนวน 53 คน

รวมประชากรประเภทที่สอง จำนวน 178 คน

รวมประชากร ทั้ง 2 ประเภท (79,008 + 178) ได้ 79,186 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ตัวแทนของประชากรที่เลือกนำมาศึกษาในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท เช่นกัน

หนึ่ง แบ่งเป็น

- กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 612 คน
 - กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุโขทัย มีจำนวน 612 คน
- รวมกลุ่มตัวอย่างประเภทที่หนึ่ง (612 + 612) ได้ 1,224 คน

สอง แบ่งเป็น

- กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส จำนวน 125 คน
 - กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุโขทัย จำนวน 53 คน
- รวมกลุ่มตัวอย่างประเภทที่สอง (125 + 53) ได้ 178 คน

กลุ่มตัวอย่างข้างต้นนี้คือประชากรทั้งหมด

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ประเภท (1,224 + 178) ได้จำนวน 1,402 คน

หัวข้อกลุ่มตัวอย่างนี้ยังแบ่งย่อยเป็น การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ

1. ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 40,423 คน
2. ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองสุโขทัย มีจำนวน 38,585 คน
3. กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส จำนวน 125 คน
4. กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุโขทัย จำนวน 53 คน

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าประชากร โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1967) (อ้างในเอกสารการสอนชุดวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2547: 114) ได้จำนวนตัวอย่าง 1,402 คน ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+(Ne^2)}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้ผิดพลาดได้ไม่เกิน 0.04

แทนค่าได้ดังนี้

$$\text{แทนค่าในสูตร (เขตเทศบาลเมืองนราธิวาส)} \quad n = \frac{40,423}{1 + (40,423)(0.04^2)} = 612 \text{ คน}$$

$$\text{แทนค่าในสูตร (เขตเทศบาลเมืองสุโหงโกลก)} \quad n = \frac{38,585}{1 + (38,585)(0.04^2)} = 612 \text{ คน}$$

ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,402 คน และเก็บรวบรวมกลับคืนได้จริงจำนวน 1,303 คน คิดเป็นร้อยละ 93.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังมีรายละเอียดสรุปได้ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประเภทของประชากร/กลุ่มตัวอย่าง และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมได้จริง

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ประชากร (คน)	จำนวนตัวอย่าง ที่ต้องการ (คน)	จำนวนตัวอย่างที่เก็บ รวบรวมได้จริง (คน)
1. เทศบาลเมืองนราธิวาส			
1.1 ประชาชนที่อยู่ในเขต เทศบาลเมืองนราธิวาส	40,423	$(40,423 \times 612) / 40,423 = 612$	582
1.2 บุคลากรที่ปฏิบัติราชการใน เทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้งฝ่าย การเมืองและฝ่ายประจำ	125	$(125 \times 125) / 125 = 125$	113

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ประชากร (คน)	จำนวนตัวอย่าง ที่ต้องการ (คน)	จำนวนตัวอย่างที่เก็บ รวบรวมได้จริง (คน)
2. เทศบาลเมืองสุโขทัย			
2.1 ประชาชนที่อยู่ในเขต เทศบาลเมืองสุโขทัย	38,585	$(38,585 \times 612) / 38,585 =$ 612	561
2.2 ประชาชนที่ปฏิบัติราชการ ในเทศบาลเมืองสุโขทัย ทั้ง ฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ	53	$(53 \times 53) / 53 = 53$	47
รวม	79,186	1,402	1,303 (คิดเป็นร้อยละ 93.00 ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด (1,402 คน))

เหตุผลที่เลือกประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพราะว่า เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่และเป็นผู้รับบริการของเทศบาลทั้ง 2 แห่งโดยตรง อีกทั้งยังมีสภาพแวดล้อมทางด้านสังคม การประกอบอาชีพ และสภาพทางพื้นที่แตกต่างกันจึงทำให้เห็นภาพการเปรียบเทียบที่ชัดเจนยิ่งขึ้น การสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้การสุ่มแบบง่าย (sample random sampling) โดยประชาชนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,402 คนนั้น สุ่มตัวอย่างมาจากกลุ่มอาชีพที่ต่างกัน นอกจากนั้น ยังเลือกบุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในเทศบาลซึ่งเป็นผู้ให้บริการโดยตรง ทำให้การศึกษานี้ได้ข้อมูลหลายด้านทั้งฝ่ายผู้รับบริการเหล่านี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ประเภทนั้นมีน้ำหนัก มีคุณภาพ และน่าเชื่อถือ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม (questionnaire) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจาก

กลุ่มตัวอย่าง หัวข้อเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ครอบคลุม 3 หัวข้อย่อย ได้แก่ หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถาม ลักษณะแบบสอบถาม และการทดสอบแบบสอบถาม

2.1 หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถาม

หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถามสำหรับแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสนาม มีดังนี้

2.1.1 แบบสอบถามต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและขอบเขตการวิจัย

2.1.2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีหรือแนวคิดในการตั้งข้อคำถาม

2.1.3 ใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้ศึกษาเอง

2.1.4 ขอคำปรึกษา คำแนะนำ และความร่วมมือจากผู้มีความรู้ความสามารถ หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการเทศบาลตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 2 คน นอกจากนี้ ยังขอให้คำแนะนำและคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ช่วยตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามอีกด้วย

2.2 ลักษณะแบบสอบถาม

ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามขึ้นตามวัตถุประสงค์การและวิจัยกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยนำข้อมูลมาจากการทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดในบทที่ 2 มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถามหลายข้อที่สามารถใช้เป็นตัวแทนหรือตัวชี้วัดที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่ต้องการได้ครบถ้วน นอกจากนี้ ยังได้เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นด้วยโดยประกอบด้วยข้อคำถามปิดเป็นส่วนใหญ่ แต่จะมีข้อคำถามเปิดในตอนท้ายสุดด้วย แบบสอบถามมีจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

นอกจากนี้แล้ว ยังมีความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลอีกด้วย

ในการรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยภาคสนามนั้น ได้ใช้แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยเลือกสร้างแบบถามเป็นแบบมาตราประเมินค่า (rating scale) ตามแนวคิดของ อาร์.เอ.ลิเคิร์ต (R.A.Likert) หรือ ลิเคิร์ต สเกล ที่กำหนดให้มีน้ำหนักเปรียบเทียบกัน โดยแบ่งมาตราบรรยากาศของการตีความหมายออกเป็น 3 ระดับ และผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว ในส่วนของเกณฑ์วิเคราะห์ระดับแต่ละข้อได้ใช้การคำนวณช่วงการวัด ตามแนวคิดของ เบสท์ (Best) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระยะของช่วงคะแนน

$$\begin{aligned} \text{คะแนนเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}} \\ &= \frac{3-1}{3} \\ &= 0.66 \end{aligned}$$

กำหนดคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

3 เห็นด้วยระดับมาก	ช่วงคะแนน	2.33-3.00 คะแนน
2 เห็นด้วยระดับปานกลาง	ช่วงคะแนน	1.67-2.32 คะแนน
1 เห็นด้วยระดับน้อย	ช่วงคะแนน	1.00-1.66 คะแนน

สำหรับเหตุผลสำคัญที่เลือกสร้างแบบสอบถามดังกล่าว มีดังนี้

1. ผู้ศึกษาไม่ต้องการใช้การประเมินความละเอียดในระดับที่มากเกินไป เช่น 5 หรือ 6 ระดับ ซึ่งเป็นระดับที่เกินความเป็นจริง เกินความจำเป็น ผู้ตอบแบบสอบถามแยกแยะความเห็นหรือความรู้สึกของแต่ละระดับอย่างชัดเจนได้ยาก เกิดการโต้แย้งได้ง่าย ที่สำคัญคือ ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์จริงและฝืนสภาพความเป็นจริงแต่ผู้ศึกษาต้องการใช้การประเมินความละเอียดที่อยู่ในระดับที่พอเหมาะ ง่ายสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ 3 ระดับ
2. ประหยัดเวลาแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม
3. ผู้ตอบแบบสอบถามตัดสินใจได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น
4. ง่ายต่อผู้อ่านหรือนำผลการศึกษาไปอ่าน
5. ทำให้ข้อมูลที่ได้รับเป็นกลุ่มก้อน ชัดเจน ถ้าเป็น 5 ระดับ ข้อมูลจะกระจาย เมื่อเขียนบรรยายข้อมูลจะยืดเยื้อ ซ้ำซาก เกินความจำเป็น
6. ทำให้ประหยัดเวลาและง่ายต่อการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล รวมตลอดทั้งการนำเสนอหรือเขียนบรรยายข้อมูล

7. ในทางปฏิบัติบ่อยครั้งที่เริ่มแรกได้กำหนดไว้ 5-6 ระดับ แต่หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ปรากฏว่า ข้อมูลมีลักษณะกระจายไม่เป็นกลุ่มก้อน แต่ละระดับไม่มีน้ำหนักมากเพียงพอทำให้ในที่สุดจำเป็นต้องยุบรวมเป็น 3 ระดับ

8. นักวิชาการได้ใช้เพียง 3 ระดับอย่างแพร่หลายและยอมรับการใช้แบบสอบถามที่เป็น 3 ระดับนี้ด้วย (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ถัดจากวัลย์ รอดมณี และไพฑูรย์ ภักดี 2529 กทม. : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2529: 310-311) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามทฤษฎีของ เบสท์ (Best 1977: 174) และแนวคิดของ แดเนียล (Daniel 1995: 18-19) โดยใช้ค่าคะแนนสูงสุดลบด้วยค่าคะแนนต่ำสุด และนำมาหารด้วยจำนวนกลุ่มหรือระดับที่ต้องการแบ่ง

2.3 การทดสอบแบบสอบถาม

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือช่วยในการทำวิจัยสนาม โดยผู้ศึกษาได้สร้างหรือออกแบบสอบถามและสร้างตัวชี้วัดตามวัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะต้องมีความเที่ยงตรง (validity) และเชื่อถือได้ (reliability) และหลังจากสร้างข้อความหรือแบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่างเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง **ยกร่างแบบสอบถาม** โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัย

ขั้นตอนที่สอง **การตรวจสอบความเที่ยงตรง** เป็นลักษณะของการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความสมบูรณ์ ความสอดคล้อง ตลอดจนเนื้อหาและถ้อยคำของแบบสอบถามให้รัดกุมและถูกต้อง ขั้นตอนนี้ดำเนินการ โดย

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ผู้เชี่ยวชาญมีจำนวน 2 คน ได้แก่ (1) อาจารย์อัคร ดันดิสุนทร ประธานกรรมการ (2) อาจารย์พลเอกสิรินทร์ รูปกล้า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เมื่อพบข้อบกพร่องผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม เช่น ตัดข้อความที่ไม่จำเป็นออกและเพิ่มข้อความที่สำคัญบางข้อจนกระทั่งแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง

2. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีจำนวน 2 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วิรัชนิภาวรรณ และ อาจารย์ พลเอกสิรินทร์ รูปกล้า เมื่อพบข้อบกพร่องผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์และมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่สาม **การตรวจสอบความเชื่อถือได้ (reliability)** ดำเนินการ โดย ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (pre-test) เพื่อทดสอบหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยนำไป pre-test กับกลุ่ม

ตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่เทศบาลเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา จำนวน 50 ชุด ต่อจากนั้น จึงเก็บรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด นั้นมาวิเคราะห์หาค่าความน่าเชื่อถือได้จาก สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (L.J. Cornbach 1951: 297-334) โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ได้กำหนดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงจะถือว่าแบบสอบถามดังกล่าว มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ ทั้งนี้ อาจคำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้

$$a = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S_t^2} \right]$$

a = ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

n = จำนวนข้อในแบบสอบถามทั้งหมด

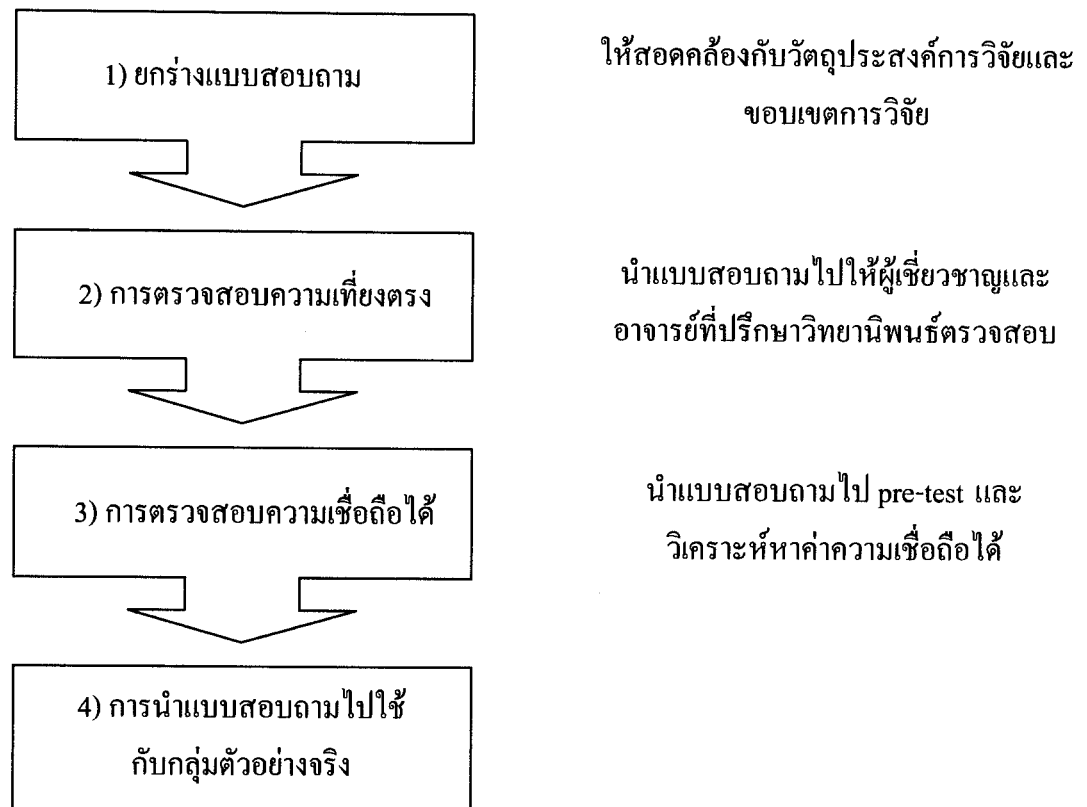
S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม

หลังจากนำแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด ดังกล่าวมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาได้เท่ากับ 0.92 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้นสามารถนำไปใช้กับตัวอย่างจริงได้

ขั้นตอนที่สี่ การนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

ทั้งนี้ หากพบข้อบกพร่องในขั้นตอนใด ผู้ศึกษาได้นำไปปรับปรุงแก้ไขจนผ่านทุกขั้นตอน ขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถามทั้ง 4 ขั้นตอนข้างต้นนี้ ได้สรุปไว้ในภาพที่ 3.1



ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

3.1 รวบรวมจากเอกสาร เช่น จากตำรา หนังสือ รายงานผลการวิจัย และเอกสารต่าง ๆ รวมตลอดถึงข้อมูลที่ได้จากเครือข่ายระหว่างประเทศหรืออินเทอร์เน็ต (internet on network หรือ internet)

3.2 รวบรวมจากการวิจัยสนาม ครอบคลุมถึงการที่ผู้ศึกษาได้ออกไปสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถาม หรือ แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอก หรือส่งทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามด้วยตนเอง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนามดำเนินการรวม 30 วัน ระหว่างวันที่ 5 กันยายน 2550 ถึง วันที่ 4 ตุลาคม 2550

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนามแล้วผู้ศึกษาได้ลงรหัสข้อมูลในแบบสอบถามทุกฉบับจากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ลงรหัสข้อมูลแล้วมาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ผล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสถิติทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D. และการทดสอบค่าที (t-test)

5. ระยะเวลาการศึกษา

โครงการศึกษานี้มีระยะเวลาการศึกษา 8 เดือน นับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2551

6. แผนการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการซึ่งใช้เวลา 8 เดือนนั้น แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

6.1 รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เช่น เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมา สภาพทั่วไป รวมทั้งสถิติและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นเวลา 2 เดือน

6.2 วิจัยภาคสนามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก เป็นเวลา 2 เดือน

6.3 ประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เป็นเวลา 3 เดือน

6.4 เสนอแนะแนวทางการพัฒนาในการบริหารจัดการของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง เป็นเวลา 1 เดือน ทั้งนี้ ได้สรุปไว้ในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	ระยะเวลา 8 เดือน (พ.ศ. 2550 – 2551)							
	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.
1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เช่น เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมา สภาพทั่วไป รวมทั้งสถิติและเอกสารที่เกี่ยวข้อง								
2. วิจัยภาคสนามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส และเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก								
3. ประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล								
4. เสนอแนะแนวทางการพัฒนาในการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองทั้งสอง								